

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Denvnciatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

DELEGARE. DÆMONIACVS.

torum. Cautè tamen puellæ de huiusmodi morosis cogitationibus interrogandæ sunt.

DELEGARE.

DELEGARE est alteri vices suas committere, & delegatus secundum Glossam, est is, cui à Papa, vel alio ordinario, seu principis delegato, causa dicenda, vel cognoscenda committitur. Vide Pa. in eod. tit. Princeps quilibet delegare potest, nec in hoc dubitatur. Legatus de latere, est qui vniuersitatem causarum, & ordinariam iurisdictionem habet. de officio legat. libr. 6. c. 1. & secundum Pa. in c. Bertholdus. de re iud. eius delegatus potest subdelegare, ad instar proconsulis, quia talis legatus participat de conditione principis. Ordinariè tamen delegatus legati non potest subdelegare: secundum Pa. in dict. capitu. Bertholdus.

ITEM omnis ordinarius potest delegare, & vicarius episcopi generalis, habet ordinariam auctoritatem. gloss. in c. 1. de off. vic. libr. 6. quia facit vnu tribunal cum Episcopo. cap. 2. de consuetudine. libr. 6. secus de vicario foraneo. Vide tamen Felin. in c. super. quæstionum. de off. deleg. §. si verò.

DELEGATVS non potest committere causam appellatiõe remota, vel summariè glo. in cle. fæpè. ver. mādamus.

SI causa pluribus est commissā, quilibet potest delegare. c. quāuis. de off. delegat. nec tamen vnus à pluribus delegatus ferret nisi vnā sententiam.

DELEGATVS principis potest punire testem falsum deponentem, non autem delegatus inferiorum, nisi per illam falsitatem eius processus impediretur. secundum Felin. in c. de causis. de off. deleg. col. pe.

QUANDO Papa delegat causam dicens: præcepimus, vel mādamus per vos, &c. tunc non potest subdelegare. c. si pro debilitate. eod. titulu. Similiter quādo aliquid magnum ministerium committitur, in quo industria personæ eligitur, vel vt negotium personaliter exequatur, nisi de consensu partium. c. quantum. §. is autem. de off. delegat.

DELEGATVS exercet iurisdictionem etiam in quoscuq; impediētes. ca. 1. de off. deleg.

Quando committitur aliquid alicui subdelegato, cum auctoritate subdelegandi, tunc potest subdelegare. aliās non Pa. in d. c. Bertholdus.

NVLVS potest esse delegatus Papa in foro ecclesiastico, nisi sit in dignitate constitutus, vel habens personarum, vel canonicus cathedralis ecclesiæ capitulum, statutum. de rescript. libr. 6. & sit saltem viginti annorum, nisi ex certa scientia Papa causam committeret. capit. cum vigesimum. de off. delegat. Causæ spirituales, laicis delegari non possunt cap. decernimus. de iudic. Multa alia vide de off. deleg. in iure.

CVM potestas delegata sit stricti iuris: secundum glo. in c. solet. de sent. excom. idè id solum potest delegatus, quod sibi est commissum, & sine quo causa expediri non potest. de off. delegat. c. 1. non autem id, propter quod facilius potest expediri, nisi expressè committatur.

DELEGATVS potest inuocare brachium seculare: secundum Pa. de Ca. in quodam consilio. & Arichid. in c. administratores. 23. q. 5. nisi sit data forma in rescripto. Multa de hac materia habentur in iure, sed quia non multum ad forum poenitentiale attinet, iudicibus relinquuntur. Vide infra, legatus. Delegati iurisdicção, re integra per delegantis mortem expirat cum innotescit. de off. delegat. c. gratum. Tab. ibi. §. 7.

DÆMONIACVS.

Dæmoniacus quomodo non potest promoueri ad ordines, supra, corpore vitiatu. §. 8. quomodo potest deprehendi, quod sit dæmoniacus. in c. 72. q. 2. in text. & in gloss. si nullam senserit læsionem, constabit non esse dæmoniacum.

DENVNCIATIO.

DENVNCIATIO est vnus de tribus modis, quibus in criminibus proceditur: vt in c. qualiter & quando. elect. 2. de accusa. debet fieri

Primò

Primò, tali ordine, vt sit conueniens emendationi fratris. Secundò, non de necessitate sit per inscriptionem, sicut accusatio, quia denunciatio non obligat se ad probandum. *suprà*, Accusatio. §. 2. & 3.

² Si prælatus mandat sub pœna excommunicationis denuntiationem aliquis peccati, nõ seruata forma euangelica, non est obediendũ ei, nisi quando peccatũ est publicum, quãdo periculũ imminet sibi, vel proximo, quando non speratur emenda, quãdo peccatũ est leue, non infamatorium, & hoc in publica denunciatione, in secreta autem ultra hoc. secundum Aug. tenetur siue præcesserit monitio, siue non, siue secuta fuerit correctio, siue non, quia, valet ad præcauendum reciduum, & non est in præiudiciũ famæ, si talis est prælatus, qualis esse debet, quia quilibet tenetur obedire suo prælato in pertinentibus ad officium eius, quæ non sunt contra Deum: secundum Tho. in quoli. quod tamen fallit, quãdo per signa valde probabilia, & præsumptiones quasi violentas cederet, quod prælatus vellet ex hoc subditum infamare. sed hoc non, d. Tho. ita indistincte. Ideò nota, quod si id quod denuntiatur ad præceptum prælati nõ possit denuntiari sine peccato, absque præcepto, cum præcepto non debet denuntiari, & hoc tene pro regula, quia prius obediendũ est Deo, quam homini. Item si est correctus, & non est periculum de reciduo, non debet denuntiari prælato, quia apud illum notaretur de peccati macula, quod est contra charitatem proximi. *infra*, Inquisitio. §. 8. Excommunicatione. §. 31.

³ Qui iurauit denunciare omne crimen quod scit de aliquo, debet intelligi eo modo, quo licet, idem quãdo denuntiatio est illicita, iuramentum nõ tenet. Facit c. ex parte tua, de cle. non re. & si intendebat iurare, etiã in casu non licito, peccauit *infra*, Iuramentũ. §. 9. sicut qui iurat facere aliquod peccatum. Et si iurauit non denunciare, intelligitur in casu, in quo non te-

netur sub præcepto. *suprà*, Correctio. §. 7.

⁴ Quicumque alterius crimen denuntiat, non ex odio, sed zelo iustitie, moueri debet, aliter peccat.

DEPOSITVM.

¹ DEPOSITVM dicitur, quod ali cui custodiendum traditur. li. 1. in principio. ff. de po. quod quidem in rebus mobilibus locum habet, secundum glo. in c. bona fides. eod. titu. nisi fortè vbi à pluribus res, quæ est in controuersia pro sequestro deponitur. c. examinata de iudi. nec in eo transferatur dominium, vt in li. licet. ff. de po.

² DEPOSITVM amittens sine culpa, non tenetur restituere, secundum Th. secunda secundæ. q. 63. a. 6. tenetur tantum de dolo, & lata culpa, quæ est dolus præsumptus, si res deposita pereat, vel deterior fiat, vt in d. c. bona fides vbi lata culpa pro latiori accipitur, quia cõmuniter fit gratia deponētis. Commodatum. §. 8. Quando verò depositarius accipit mercedem, tenetur de leui culpa, & quando fit pactũ, quia pacto modificatur cõtractus, nisi sit contra naturam cõtractus. Quando depositarius exponit se, tenetur de leuissima, quia videtur factum gratia depositarij. Si tamen exclusit diligentiam, de casu fortuito non tenetur, nisi quando fuit in mora restituendi, vel in culpa, vel ex pacto sic conueniant, secundum Pu. in d. c. bona fides.

³ DEPOSITARIVS nõ debet esse minus diligens in deposito, quàm in re propria. & si sit negligens in re sua, in deposito tamen debet esse diligens, aliter est in culpa.

⁴ DEPOSITVM reuocari potest ad placitum deponentis. in d. c. bona fides. nec ecclesia tenetur deposito facta apud prælatum, vel alium officiale, nisi fiat per capitulum cõ solennitate. c. 1. de depo. nisi sit verum in vtilitate ecclesiæ, vt ibi. vide Sil. §. 2. ibi.

⁵ Si depositum deterius fiat ex culpa depositarij, iuxta ea quæ dicta sunt, tenetur pro damno æstimato depositarius, & si totũ perijt, totum reddet. in d. lib. 1. §. si res deposita.